

عنوان مقاله:

چالش ساختارهای نظارتی و بازتعریف مفاهیم «خود» و «دیگری» در رمان زیبا صدایم کن

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 56، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

زهرا طاهری - استادیار زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بررسی مقوله «فرهنگ نظارتی» و ارتباط آن با مقوله خانواده در ادبیات نوجوان می پردازد. نویسنده با بهره‌گیری از نظریات منتقدانی نظیر فوکو و فلنگن و تمرکز بر موضوعاتی نظیر «نگاه خیره»، «نظارت خودخواسته» و «نظارت عرضی» در پی پاسخ به این پرسش بنیادی است که چگونه «فرهنگ نظارتی» نوین بر هویت نوجوان و تعریف پدیده شهروندی وی تاثیرگذار است؟ بدین منظور کتاب زیبا صدایم کن، نوشته فرهاد حسن زاده، بررسی می شود تا با استفاده از شیوه‌ی توصیفی تحلیلی و تمرکز بر ساختارهای نظارتی نه تنها به چگونگی کارکرد آنها در حفظ ساختارهای فرهنگی حاکم بپردازد، بلکه تاثیر آنها را در شکل‌گیری هویت نوجوان و تعریف وی از «خود»، «دیگری» و ارزش‌های اخلاقی مورد بررسی قرار دهد. چنین استدلال می شود که همگام با گفتمان پسا-اومانیستی رسالت ادبیات نوجوان نیز، علی‌رغم نقش ویژه آن در درونی کردن ساختارهای نظارتی و هنجارها، تغییر کرده است؛ به دیگر سخن، این آثار با ارائه تصویر قهرمانی شورشی و ساختارگریز «ضدروایتی» را رقم می زنند تا از یک سو گستره ساختارهای سلسله مراتبی نظارتی را به تصویر کشند و از سوی دیگر محدوده طغیان در برابر نظم اجتماعی را تعیین کنند؛ بدین ترتیب، نوجوان به ادراکی نوینی از مقوله های «نظارت»، «خود»، «دیگری» و اخلاق فردی می رسد که لازمه حیات مدنی امروزه به شمار می رود.

کلمات کلیدی:

نگاه خیره، نظارت خودخواسته، هویت فردی، ادبیات نوجوان، فرهاد حسن زاده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1847071>

